

forslag, der ikke vedtoges, blev alle fremsat af medlemmer af folketinget.

Antallet af besvarede *forespørgsler* (jfr. forretningsordenens § 21) var 7, af *redegørelser* fra ministre (jfr. forretningsordenens § 19) 7 og af besvarede *spørgsmål* (jfr. forretningsordenens § 20) 353. Efter anmodning af spørgerne blev 86 af disse spørgsmål besvaret skriftligt, i de fleste tilfælde for at de pågældende spørgerne kunne få spørgsmålet besvaret uden for folketingets mødeperioder. Kun 12 spørgsmål besvarede skriftligt inden for mødeperioderne.

Til belysning af udviklingen i de senere år anføres følgende oversigt over antallet af besvarede forespørgsler, antallet af redegørelser og antallet af besvarede spørgsmål til ministrene:

	Antal forespørgsler	Antal redegørelser	Antal spørgsmål heraf besvaret skriftligt	
1960-61	6	2	105	25
1961-62	8	4	131	9
1962-63	5	6	149	31
1963-64	2	3	160	27
1964-65	3	5	199	50
1965-66	6	8	188	39
1966-67	2	7	202	54
1967-68	10	6	311	93
1968-69	10	9	308	85
1969-70	9	6	286	98
1970-71	7	7	353	86

Antallet af besvarede spørgsmål, 353 (idet 2 blev taget tilbage), er væsentligt højere end i 1969-70 (286) og endog højere end i 1967-68, da tallet var 311. Dermed er antallet for 1970-71 det højeste, der nogen sinde er forekommet.

Af spørgsmålene rettedes i det forløbne år 59 til justitsministeren, 49 til undervisningsministeren, 33 til socialministeren, 29 til indenrigsministeren, 25 til ministeren for offentlige arbejder, 24 til finansministeren, 20 til statsministeren, 19